

ДІЛО

Видав: видавничі спільноти "Діло".

Львів, 10. цвітня 1917

Після недавніх заявлінь Бетмана-Гольвега і Черніка про становище керманичів усередині союза до питання міра прочитали ми нині слова російського міністра заграницьких справ про те саме питання. Немає сумніву, що заявлення Мілюкова про війну і мир на кілька найближчих днів, а може й тижнів, дасть політикам і дипломатам обох воюючих таборів привід і точок до коментарів, мірковані і висновки — передовсім на найактуальніші нині для вгомленого людства теми: чи приносить заявлення ся, під покровом неприязності, схильність Росії до війни, і то швидкого, хочби й окремого, мира — чи навпаки, заявлення Мілюкова розбиває надії на швидкий і окремий мир? Мною під рукою не дослідний текст заявлення Мілюкова, а тільки телеграфічно переданий звіт П., не можемо нині вдаватись у мірковання про затягніння в ій політичні натяка і недоговорені дипломатичні тонкості. Кілька слів присвятоюмо тільки тому місцю заяви, де говоряться про справу українську.

Переходячи відомий резист кошагань, сповнені яких антиантант хоче „ущасливити“ (очевидно) світ, теперішній керманич російського заграницького уряду розкладає на столі плян „парцеляції“ Австро-Угорщини і в пляні сім рішає також про долю нашої землі і людності, про українські землі Габсбурзької монархії. Українські області — заповідає він — будуть залучені в нашою (себто російською) Україною. Таким чином буде відіснено „вільне“ австрійської України з-під польського панування...

Протягом несповна вже трьох років се війни начитались ми стільки „планів“, „поділів“ і „вільного“ від „вільного“, вирощуваних у фантазії всіляких політиків одного і другого табору, що був і для нас час привчитися приймати ці „плані“ з добреїх авторами власністю усмішкою скептицизму. Бодай досі для окончного відіснення таких планів були в їх авторів — руки за короткі. Чи з планом п. Мілюкова буде інакше? Що крім ще за собою щастя вісніє, яке також має „щось до сказання“ в такіх суперечках? Події від Горлиць до Букарешту і Тоболя чайже не богато мали в собі моментів, які управили би російськими імперіями до надірно категоричних пророковань рожевої будучності російського оружя? А без такої категоричної, фактами переконуючої певності — заявлення п. Мілюкова віглядає на bluff.

Влаштво кажучи, ліберальний російський міністер змістом своєї заяви доказав, що ліберальна Росія в області заграницької політики переважає повний спадок, поганіший Росією царською. Поступ — з нашого національного становища, признаємо, дуже відрядний — бачимо тільки в тім, що самовладна Росія із Савояновим „вільним“ австрійськими „Росіанами“, себто піктографічне племя, а ліберальна Росія і Мілюковим уже бачить українську землю і українську народність — у себе, в Росії, і в Австро-Угорщині. Однака як-

Виходять щоденні відомості
з прямим відповідником.

РЕДАЦІЯ

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Рінок 12, II. поверх

Кілько пошт. телег. № 3725.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописи
редакції не повертаються.

ПЕРСПІКАТА

в Австро-Угорщині:

лівонія 10% к

чорногорія 5%

шріланда 5%

швейцарія 5%

у Франції (без додатка):

італія 10% к

чорногорія 5%

шріланда 5%

швейцарія 5%

За заявку адресат

платить 50% к

Ціна підшивки.

Серійно підшивається з 1916, в підшивках 100
записок, відповідно до підшивок, з підшивкою
числом 1 відповідно до підшивки 1916.

Номерність підшивок 1-100.

Ось підшивки з підшивкою

— у лінію.

Відома пропозиція підшивки

у Львові 10% к

за підшивку 10% к

вище до срока відокремлення Галичини. Що-б там і писали кожного дня польські днеанаки, а ми все таки не можемо погодити ся з думкою, щоб у здобичій воєнними досвідами Монархії мав однодушний голос цілого українського народу остатись без рішучого впливу на безмосередно нас обходячі правнополітичні реформи і перебудови. Маючи все те на увазі, українська суспільність Монархії — поперек плянам „вільного“ відокремлення — стоїть на твердій вірі в свою національну будучість при осередках державах, які нас вижуть із Заходом, і в свою національну свободу в українськім короні краю Австро-Угорщини.

Не доконалися досі ніякі рішучі події, які могли би захистити в нас свою вірію. Числитись з сим повинні також керманичі ліберальної Росії, на скільки вони — спразді ліберальні.

раз на цій точці ставозніще царської Росії було льготно сильніше від становища Росії вільної. Царська Росія бралась висвобожувати австрійських „Росіян“, себто гурт москофілів, які такого висвобождження від неї просили. Але висвобожувати австрійських Українців? Від кого? Від Німців? Адже Німці в Галичині не панують. Ми в ліберальній Росії такого висвобождження не просили і не просимо. А до австрійських Поляків, які панують в Галичині, Мілюков звертається з компліментами, любовними освідченнями і обіцянками ще без порівняння горячішими від мешканців „українських областей!“ Ні, серед таких відносин — Мілюкова „українське вільне“ побудоване на фундаментах що-найменше дуже хитких в погляді військового, національно-політичного і морального.

Не богато поміг-би Мілюкову навіть відклик на однодушне українське становище

Фонд ім. Митрополита Андрея Гр. Шептицького для українських сиріт.

Весняною листівкою прилинула до нас радиця вістка, що вертає з неволі до своєї столиці Князь Церкви, Галицький Митрополит, чоловік український Громадянин, д-р Андрій граф Шептицький.

Слов'я він, як добрий пастир, на сторожі своєї Церкви в часі ворожого наїду. Кріпив душі своего духовного стада в хвиліх тривоги і не стратив віри в будущину. Вливав в душі українського громадянства надію на красну долю і не похитнувся у своїх пересвідченнях.

За се високе почуття свого пастирського і народного достоїнства опинився він у царські тюрми.

Нині Митрополит на волі, а небавом вавися з міжнародній землі і архіпастирською рукою поблагословив свій народ.

Чим привітаємо Князя нашої Церкви?

Принесемо в привіті ширу любов для його особи, глубику пошану для його праці, для його посвяти і для тяжких днів мученичого життя, проведеного в неволі.

Але сего відомо! На нас тяжить обов'язок, пошанувати Князя Церкви даром наймінішим його серцю. Він був щедрим батьком і опікуном української дитини, оснував і удержував для неї школи, вивіновував захоронки та оселі, виводив в люди своїми засобами українські сироти.

За дари серця — відплатимо серцем!

В хвилі, коли на нашій землі вирости десятки тисяч могил, коли нашою кровю орошено далекі, чужі краї, коли тисячі бездомників сиріт тиняють ся і блукують по зруйнованих оселях, на нас лежить обов'язок увіброти велику, всенародну інституцію для українських сиріт, в честь Того, що на сім полі добродійності присвічував нам великудушним приміром.

Недоля прибрала такі розміри, що за маєтут десятки і сотки тисяч корон. Український народ мусить зложити найменше міліон корон і то можливо в короткій часі, та передати його, як вічний фонд в руки Митрополита гр. Андрія Шептицького.

За серце — відплатимо серцем!

Отримав сльози зосніні сиротам, яких батьки упали в бою, а побіч них тим дітям, яким події останніх літ видерли теплое серце отягли матери та крівлю на їх голову.

Хоча тяжкі часи, хоча богато сея та осель ужало жертвою огню, хоча тисячі родин зруйні-

новані, то все ж таки віримо в живучість нашого народу і тому відкликаємося до нього.

Нехай не буде ні одної одиниці серед мушкін і жіночності, серед селянства, міщанства, та освічених духовників і світських верст, яка би не докинула своєї лепти на сю велику ціль.

Для постійного вибрання складом просимо заявляти безпровідочно по селах і містах комітети, а привітані жертви пересилати під адресою: Товариство „Дністер“, вкладкова книжочка ч. 10000.

Нехай же кождий складає свій даток для українських сиріт, в ім'я української ідеї, для культурного розвитку нашої землі, для пошани князя нашої Церкви!

А відкликаємося ся не тільки до тих, що остали дому, але і до тих, що по стрілецьких роюах стоять на сторожі наших народних придбань і нашої долі в будущчині!

Діло, до якого взято місія українського народу, з великою вагою і достойнісю імені Митрополита Андрія Шептицького.

Нехай же воно довершить ся скоро і шаліво, Богу на славу, а Україні на пожиток!

У Львові, дні 9. цвітня 1917 року.

Почесна Президія:

Олександр Барабанський, д-р Андрій Білецький, д-р Мих. Волошин, д-р Кость Левицький, Евгеній Макарушка, д-р Евген Олесьницький, Юліан Романчук, Михайліо Стефанівський, д-р Стефан Федак, д-р Іван Чапельський, Лев Шевович.

Комітет:

Блянка Барабанова, д-р Стефан Барабан, Наталка Барабанська, Ольга Бачинська, д-р Володимир Бачинський, Евгеній Вергановська, д-р Теодор Воецький, д-р Евген Гвоздецький, Евгеній Гриньовська, о. Юліан Даєрович, Йосиф Доманік, Йосиф Дрималік, Ольга Корінцева, о. Тадеуш Лежогубський, о. Василь Лицінський, Зенон Лукавецький, д-р Остап Макарушка, Володимир Масляк, Софія Олесьницька, Михайліо Павличак, о. Іларій Паньківський, д-р Володимир Ревюк, Емілія Стернова, д-р Кирило Студинський, Марія Федакова, Мирон Федусевич, Яків Яцкевич.

Наші виселенці в західній Галичині!

Нам пишуть:

Богато наших виселенців привізено в західній Галичині по польських селях. Досі лише в двох лемківських місцевостях є наші виселенці, а то в Криниці селі і в Лебові, новосанденського повіту. Всіх інших розміщено в місцевостях при південній гілці від лінії Ясlo—Новий Санч—Суха і Новий Торг. Заки деякі з них староства, як прим. ліманівське, сякак упорювали дотичними прописами відносини між місцевим населенням і виселенцями. Бувало між ними всіляко.

Тепер бодай діждялися денеде ви плати евакуаційної підмоги, якої через кілька місяців нікік не побирали. Тим, що перше побирали воєнні причини, здергано і не виплачено ім іх досі від серпня 1916 до лютого 1917. А тут не буде чим ані за що годувати, ані себе, ані худоби, ані в що пройдіти ся. Богато худоби вигинуло, або пішло за безцін у чужі руки. Нашиої бідоної дітствою, яка вже говорить по мазурські, а між якою богато є саріт і то в шкільній віці, занята комітетом краківського архієпископа князя Сапіги, та обідрують її, особливо в ліманівщині найконечнішою одягою. Чи нема в нас кому тим сиротам заняти ся, іх відшукати, вратити ще поки час для нашого народу і церкви? Одну таку сирогу, 8 літнього хлопчика, взяла тут до себе одна з наших священиків, та підготовлює Іого в науці, щоби не замарнував ся, скитаючись під чужим тинком, та жебраючи чужої ласки, такої дорогої! Може би все хто в наших людях міг так само зробити. Треба про се зголоситись в котрійсь із наших часописів.

А як тужать наші виселенці за своїм богослужінням, за живим Божим словом, нехай посыдичуть письмо одного з них до Митрополита: „Низьша підписання просить умільно, що більше нам прислали священика, бо люди дуже бажають святої сповіді і св. причастії, бо усе пару людей вмерло без св. сповіді. То так люди очікують нетерпеливо священика, як сята земля очікує на дощ серед великої посухи, бо ми тут вже 4 місяці, як не чули слова Божого по нашему, ані нашого гр. кат. Богослужіння, то просимо укліно сповіді наші бажання. З пожалієм Філіп Гричук, нач. громади Тязова з пов. станиславівського“. Лист з 18. лютого 1917. Все. Еп. Консисторія перемиська відповіла до них відповідь двох священиків з мушинського деканату на кілька днів для проповіді відносин і висновіданій бодай старців та дітей. Нарід з плачем вітає священиків, з плачем співає своє рідне Богослуження і свої рідні церковні пісні, плакав в часі Божого слова, з плачем праща ся, благаючи о посвідченні. Самі польські священики, які радо і горстинно наших священиків привізали в себе в Ліманівщині, подавляли силу і вплив рідного

слова і Богослуження на тих нещасних виселенців. Є надія, що Еп. Консисторія визначить неадвокат для них окремих майданчиків душпастирів. Хот богато між виселенцями грамотних, то не знає чому, чи від страху якого, чи таїв за дядя своєї непорадності, не мають вони між собою ніяких укр. часописів. В послідній час дістали від Стан. Еп. Ординаріту кілька книжок в Василівського видавництва до читання. Взяглі браки ім інтелігентного провідника, який би співів із вісниками порадами і після ім потіку і розраду в тім їх нещасному положенні під чужим тинком. Тому є конечною річю, установити для них як найскоріше окремі священиків.

o. M. D.

Ще три роки війни.

Львів, 10. квітня 1917.

„Frankfurter Zeitung“ доносить в депеші з Вашингтону:

Заступник агенції Абаса доносить під даюто 7. квітня в Вашингтону: Задржана американського кабінету числяться в можливістю, що війна починається ще три роки. Тут думается про покликане п'ять місяців жовнірів. Резерв 4 мільйонів мужчин і жінок має забезпечити застосовані армії.

Посли антиантиту конфірували з державним секретарем Лянсіном про дипломатичні і фінансові справи. Добровольці вголосують ся так богато, що числяться поки що в армії 1,500,000 людей. Всі мури покриті оповідками про покликане добровольців. В усіх військових кватирах уладжені рекрутські бюро. В деяких з них урядують жінки.

3 Централ для відбудови.

Нова організація секції III ц. н. Намісництва народного Централу для гospодарської відбудови Галичини

III. Промислово-торговельна секція Централу для відбудови ділиться на ось які групи:

1. Загальна обіймає персональні, загальні і організаційні справи. На чолі її стоїть управлятель секції д-р Р. бр. Баталія.

2. Фінансово-кредитова займається ко-жичками, промисловими уділами і бюджетом Централу. Управлятель З. Гроневіч.

3. Матеріали і склади будівляні. Управлятель К. Кагане.

4. Доставчі роботники і подіоміні до промислових робіт, авільнення від війська. Управлятель М. Красуцький, практикант концептовий ц. к. Намісництва.

5. Лісова група.

6. Промислово-технічна, Управлятель інж. д-р I. бр. Кравце.

7. Керамічно-камінна. Управлятель радник Б. Ходкевич.

8. Електро-технічна. Управлятель інж. Г. Сокольницький.

Дубинівці, відкоди стоять на білім світі, мають нічогісенько такого не бачили ще. Воно правда, що Дубинівці таки не Белешна; але через самісінські Дубинівці, поуз церкву, пілеба мію й школу, йде широкий бітій шлях, що та з Хмільника на Бардичів, а з відті ще кудись, хто Іого й знає, — кажуть, міби аж до самого Києва...

Шляхом тих в день 1 в мочі, літом і зимою, а будні Я на Великдень, — переїжджає чимало всікого люду і візки, жідівські блягуди, поштарі, панські й попівські повози, бідки, а якось ото ранньої осені, чи то на другу Пречисту, чи на Чесного Хреста — та через село перебігла, каму ж, яксьа комедія машина; настукала, нагуркотіла, фіх — і нема, щезла, як мара, а що того скороду напустила! Повінське село!

Але більшість минішних подорожників мають думку спінити ся в Дубинівці на довший час Селянська літвора, товариство з п'яти-шістьма ходзів і дівчаток, відчленючи коловорота, за що, звичайно має медівника, цукерка або два гроші, раз у раз пити ся подорожніх: „ци не до насого отець батюшки още“, і коли часами подорожній не знає добре дороги, за побігливо, перебиваючи одно другого, вияснює, що „як ото минута вже греблю, то та вже ся ізабе, а там буде церква“; від церкви просто шляхом, в там, коло корчми — сад, по-за садок навколо, та праще в отець батюшкою браму...

Подавайтесь просто в браму, там вже багато поїхало...

Відтаки — широку в перогом браму, як бричка підсічкою, запорощений подорожній, привітно візираючи в ноза фірманової сині, кивав нескінченно ще з канелюха капітаном

9. Млинарська. Управлятель експерт В. Карчинський.

10. Транспортова обіймає справи землі, обліків і плавби, обліків землівничих транспортів для Централу, промислових і купців. Управлятель радник Б. Ходкевич.

11. Пресово-видавництва. Перегляд преси, артикулі і комунікатів. Управлятель І. Хелірський.

12. Канцелярія. Управлятель А. Робісон.

13. Запомогова; субвенції для ремісників, дрібних купців і дрібних промисловців. Управлятель М. Марковський.

14. Група сирівів: організація централізованих, за купно сирівів, матеріалів і комп'єнз артикулів, авільнення матеріалів в підзвіт. Управлятель С. Скварчинський, практикант концептовий Намісництва.

Бюро підлягаючі III. секції:

1. Бюро металевого промислу. Управлятель інж. В. Соколовський.

2. Центральне бюро деревного промислу. Директор: І. Вебер, старший інж. вр. Вінділу і Л. Шляпак.

3. Бюро сирівів торговельної і промислової Палати у Львові. Директор Г. Фельдштайн.

На 108 урядів: в 6 груп з референтом інж. Гр. Маріям, а в 13. Йосиф Скрапович. — Д. К.

Сазонов про Миколу II.

Львів, 10. квітня.

„Frankfurter Zeitung“ доносить в депеші з Стокгольму:

Заступник „Біржевих Відомостей“ відвідав Сазонова, який тепер лежить хорій в петроградськім готелі „Европа“. Сазонов заявив, що Іого партія в державній Раді прилучила ся до пролітариату і правління. Запитаний про свій погляд на усуненого царя, сказав Сазонов, що він не єде по примірі деяких великих князів, які поборюють тепер безборонного царя. Після Іого особистих вражень цар є людиною без волі, деколи він бував зовсім апатичний. Головна зінавіта, що він вважав себе покликаною до керма найзамінішіх політичних сардин. Що правда, її домагання стояли в протистоянні до немилії справи Распутіна, про якого надземську силу вона була переслідувана. Послідний рік міністерського урядування Сазонова, був для него політичною боротьбою за річі, які Йому віддавалися з зовсім нескладними і ясними, та яких немовля не розуміла більшість правительства. Іого усудження в правительство було тому для него відрадною подією.

Найбільшому Громадянину Галичині!
Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посыпти на книжочку щади. Краєвого Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

Ю. Стрижавський.

4

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВІ.

Та як будете не Подолії протоврювати, бідних полішуків не забувайте.

Прислайте пшеничних калаців!

Ta не обійтіте ся мамалогою!

Похахи.

Дванадцять угор'янських міль*) — кінами! Але залізничним шляхом все одно; в Залочі Й Вицогі до станиці чотирьох міл., а в Бардичеві до Дубиновці знов три міл. То чиже не ліпше просто, величним й убічними шляхами, мимо гарнічера вагазілів і поїздів, навпросте — стрілою, крізь тиші та простір ланів, через ріки й ліси, по зорами селищ та містечок.

Крізь... жваво гуркотуть масні осі фаетону; дренічніть на ріжні тонні бокаста бричка; висело прихочуть молоді конята; і Грицько, любо-влюбо згаяючи в широких спін мух та гедвів, незмінно відзвінівся ся на кожде пирхання:

Здоров, бра', здорові...

Лиск буйно зелених ланів та сочніх сіножатій, переполонені срібою біндю та шаху, а в горі глибока балка блакіті в сліпучою плямою посередині.

Недурно стародавні люди гадали, що же — окружний плац.. Богато вперед забігли вже масні осі, далеко, далеко, і просто й наїза, праворуч — та самий окружний плац буйно-зелених ланів та сочніх сіножатій, пеначе острів широкий, обрмованій кучерявими хвильами лісів та частих тополястих селищ.

ріжноманітному товариству, що проходжувалося в мальництві огороді про танку старого, під стріхю, присадкуватого дому.

Тут товариство зустрічало подорожного, іншого жваво, в авгуках, жартами й поцілуваннями, іншого спокійно, але чесно, і в такій разі мені дімашини чути було питання пошкіні — „звідки це? Хто це такий?..“

Тим часом в двері ганку, пової переступаючи паріг та склинуши лису голову, виходив хнедавній дідусь, трохи згорблений, сухий, з довгою менобілью що бороною та, заслонившись джонею від близьку вечірнього петрівчого сонця, з привітною усмішкою віддавав ся в лісі подорожнього...

Це сам „хубимовецький дедушка“ отець Павло Висаріонович Вигуринський, батько, дід і предів священических родин Поділья. Волині й Кіївщини, що від'їздить ся нині до Дубиновці для урожістого святкування п'ятдесятиліття його ювілею свого патріарха.

Серце! — каже до своєї старенської Марії Івановни виорущений, журно-радянський дідусь: милуйте ся, серце, дорогими гісторіями, і праймайте; в друге побачимо ся аж ти сівіті...

А македе, меначе в зулику: зяті, синчи, молоді внуки, правнучки мемівлюта, свояки...

Ось старий вінч., Миколай Павлович Іоркінський, педдіяни, протоієрей з Авратинів, ходо Вінниці. Сивий, а живий, франт, роготу, вологе підстрижене, бордка — „Фразе булгія“, як також отець Кость Вигуринський, бабуярів своїх.

Урядова навва держав австро-угорської монархії.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Між розпорядками, які во-міщені у видавництві "Streifblatt Millenbauer" з 7. квітня, поміщеній розпорядок, який звучить: Після ововіщення виданого ц. к. і кор. угорським президентом міністрів, звучить навва обох державних областей австро-угорської монархії а) для австрійської держави області: Австрія або австрійські краї б) для угорської державної області: краї угорської санкції корони. Тих навв маєтъ ся виключно уживати в письмених службових зносинах.

Зірване зносин між Австро-Угорщиною і Америкою.

ВАШІНГТОН (Ткб.) Австро-угорський амбасадор зажадав ліквідації.

Велика битва під Аппа.

БЕРЛІН (Вольф). По обсягах сторонах Аппа через цілій день вели ся важкі бої. Неприятель вдер ся до частин наших становищ. Над Еюю і в Шампані хвилями сильний артилерійський огонь. На сході і в Македонії нічого нового.

НОВИНКИ.

Львів, 10 квітня 917.

— Обмажене конвоюції барабель. Оловівнем команда міста Львів в 6. квітня с. р. обмежується консумцію барабель у Львові до тієї міри, що на голову призначається ся денно $\frac{1}{4}$ кг. того предмету поживи а для одної родини найбільше $2\frac{1}{2}$ кг. без огляду на її чисельність. Се заряджене спричинене неможливістю доставки для Львова більшої скількості барабель та по-диктоване тільки печаливістю міської команди за прожилене людності до часу новоге осіннього збору. При тім слід звернути увагу, що людність Львова буде навіть при такіх виці барабель ще ліпше засмотрена, як віденська людність, яка одержує тижнево на голову тільки $\frac{1}{2}$ кг. барабель. Власти подбають про те, щоби бараболі пропавано у всіх районних склепах з пожизнною вже від 15. с. м. Людність повинна також користувати ся дозволом на вживання барабель відповідно до ововіщення з 23. марта с. р. ч. 3004. Команда міста впевняє, що будуть пороблені всякі заходи, щоби по змозі його корисні людність одержала дівну пайку барабель.

— Рішнє в справі індрієвської армії. До вільської преси доносять з Відня, що польський легіон під проводом полковника гр. Шептицького стане кадрами будучої польської армії. Супроти того мають бути видані відповідні зарядження польської державної Ради.

— Засідання секції "Живого Пам'ятника" відбудеться дія 11. квітня, в середу, точно год. 7. вечором в борі "Доставі", вул. Домініканська ч. 11. I поверх, на якому запрошено Влов. Членів: дра Вол. Бачинського, Евг. Вергановську, дра Евг. Гвоздецького, Ольгу Корінцеву, о. Вас. Лишинського, Зенона Лукавського, о. Іларія Пам'ятівського, Емілію Стернікову, Мих. Стефанівського і Ант. Івановича. — За секцію: К. Студинський.

— *"Свято Максими"*. Супроти оповістки в нашіх часописах про свято Максівки в ній заявлено, що під моєю управою відбудеться великий концерт — мушу заявляти, що я беручи під увагу дійсний стан річи, як також не-зичайно короткий і незідрадний час, де велике число співаків з причини ферій святочних виходили зі Львова, не можу брати на себе ніякої відвідальності за сей великий концерт, якого програми я не укладав і в якім мав я тільки виступами з двома хоральними точками ико діркент "Бояна". — Василь Баранівський.

— З львівського "Бенія". Найближча проба відбудеться в середу 11. квітня о год. $6\frac{1}{2}$: проба жіночо, о год. 7. ІІ: проба місця. З огляду на близькі концерти: в пам'ять полеглих Стрийців і на привітання Екс. Мітрополита Шептицького просить ся всіх співаків які під єю пору в у Львові о участі і поміч в пробах. Слідчою проби після утвори умови. Просить ся точно приходити. — Віділ.

— Засідання комітету всіх кухень відбудеться в п'ятницю д. 13. квітня с. р. о год. 5 попол. в локальні власноті кухні III (готель Метрополь). З огляду на вагу справ просить ся чле-нів квити ся в познім числі.

— З львівського університету. В зимовім пів-рока академічного року 1916/17. який покінчився 31. марта, було записаних у львівському університеті загалом 1237 студентів. З того числа припадало на теологічний виділ 243, правничий 310, лікарський 340, філософічний 364. Число звичайних студентів винесло 1159, надзвичайних 94, до того були 4 госпітантки. Серед звичайних студентів було 327 жінок, серед надзвичайних 73. З загального числа слухачів приходило на мужчина 68 проц., на жіночо 32 проц.

— Заразили недуги у Львові. В марті занедужало у Львові на п'ятництві тиф 20 осіб. Ті занедужання датують ся ще з часів пошести, яку спаджено ще в лютому. Нових огнищ тої недуги від 6. марта не знайдено. На терені тиф занедужало в марті 90 осіб, на шкарлатину 42 особи, на дифтерію 10 осіб.

— На 50.000 мешканців із єдиного слухаю уродин. Після виклику статистичного бюро міста Праги в тижні від 18. до 24. марта с. р. в Но вім Mісті і Єсіфовім округі не було ні одного случаю уродин. З огляду на те, що в обох тих округах Праги є 50.000 мешканців, се незвичайний случай.

СТАМІНГРИЛИ:

Дня 10 с. м. унокіль ся у Львові Теофіл Яворська, жена о. Алексея Яворського, пароха з Несторовечі пов. зборівського в 58 році життя. Похорон відбудеться ся дія 12. с. м. о год. 1:30 в дому передпохоронного вул. Кохановського 96 на кладовище Личаківське. В. ІІ п.!

Димісія австро-угорського міністра війни.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Міністер війни подав ся до димісії. Цісар димісію приняв.

Самоуправа Естонців і Лотишів.

КОПЕНГАГЕН (Ткб.) З Петрограду доносять, що предложене, внесено в Думі міністром рільництва в спрів заведені державного монополю на торговлю збіжжем, прийнято.

Міністерство внутрішніх справ установило комісію до вироблення реформ для адміністрації хадбалт-Йських провінцій на основі самоуправи Естонців і Лотишів.

Англійський атак на німецькі пристани

ЛОНДОН (Ткб.) Адміралітія оголосила: Морські літаки вночі з 7. на 8. с. м. випадали будівлі в пристані Зеебрігті і кинули бомби. Атаковано також склади муїші в Сандві і Бірге. Літаки вернули неушкоджені.

Тої самої ночі на височині Зеебрігті випущено торпедами 2 непріятельські торпедовці. Один бачено в хвилі, як тонув, судьба другого невідома, але Його скілько ушкоджено. Ми не мали втрат.

Бюро Вольфа довідається про се, що воздушний атак не зробив ніякої шкоди. Один торпедовець затоплений непріятельським підводним човном, стріл до другого торпедовця не був влучний.

Димісія міністра війни бар. Кробатіна.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Wiener Zeit. оголосила слідуюче письмо цісара:

Дорогий гр. Чернін! Задлякою міністра війни ген. полк. бар. Кробатіна на Його просьбу з Його ставишища.

Ліксенбург, 8. квітня.

Карло в. р.
Чернін в. р.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Штрафблера "Військовий днівник" оголосила: Цісар видав слідуюче письмо:

Дорогий ген. полковнику бар. Кробатін! Прихильною ся в якій до Вашої просьби о вільнені Вас із становища мого міністра війни, іменую Вас командантом армії і в адміністративній оцінці Ваших послуг висказую Вам мое особливне похвальне письмо.

Ліксенбург, 8. квітня.

Карло в. р.
Чернін в. р.

Авдієції у цісаря.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Цісар приняв втора га в кремах авдієціях між іншим міністра війни бар. Кробатіна і міністра справедливості бар. Шенка.

Відложение речень зголосування до військової служби.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Відомо, що призваних звінами ополченців річників 1891 до 1878 покликано на 16. с. м., а річиніків 1877 до 1872 р. на 2. мая. Тому, що із за стану погоди весняна у права рілі припізнала ся, військовий звід су-проти особливої ваги сарани убележені рілі річин, що зілкі річиніків 1891 до 1897 р. мають ставити ся до служби дія 16. с. м., інші річинки що йно 17. мая.

Гінденбург про положене.

БЕРЛІН (Ткб.) В разомі з представником еспанського днівника "Vanguard", що лиходить в Барцельоні, сказав маршалок Гінденбург, що фінансова поміч, яку має противникам ділти Америка, є для них без сумніву річю великої ваги, але теперішня війна показує, що гріш не є нині найближчішим чинником. Всіні достави Америки для коаліції прибрали вже такі великі розміри, що тяжко себі представити, чи стануть вони ще більші. Є немислимо річю виставити так скоро, як хотіло бы, пів місіонову армію. Матеріальна поміч в найближчій будущині не буде велика. Мимо помочи Франції, Італії, Росії і Японії не зуміла англійська флота відвернути небезпеки, яка грозить Англії від підводних суден. В найближчому випадку американський експедиційний корпус не буде могти вирушити до Європи перед роком. Німеччина так скріпила свої фронти, що навіть коштом найбільших жертв в людях не зуміє тиши. Бруслові віднести успіху. Що події в Росії помагають намірам Німеччини, сьсто навіть країні оптичні в таборі козлів не скочуть заперечити. Німеччина розберджає також великих резервів війск, які може винути там, де треба евентуально відпирати наступні. По двох місяцях війни підводними суднами показується, що надії Німеччини були впокії оправдані.

Найновіші вісти з Росії.

Делегати робітників і жовнірів про війну і мир.

ПЕТРОГРАД (ПАТ.) Виконавчий виділ делегатів робітників і жовнірів заявив ся про всіх проб, які могли би потрісти організацію армії і по довгих нарадах приняв таку резолюцію: Пролетарічне правительство має заявити цілому світу, що Росія далі буде вести війну для своєї оборони так долго, поки Німеччина і Австро-Угорщина не заявлять, що хочуть зректися добічкою і є готові до миротворчих переговорів без жадного відступлення територій, або воєнної контрабанди.

Росія звікається ся можливих намірів розширення своїх територій.

ПЕТРОГРАД (ПАТ.) Міністер справедливості Керенський, представник демократії в пролетарічному правительству виголосив бесіду на загальніх зборах делегатів жовнірів. Сказав, що хоче покласти край чуткам, розсіванням діякими кругами, які старають ся глиняти наездом і недовірою між ними і російською демократією до російської розголосування злобних чуток, моя більше не буде досить супоряду зустріти приклонників бувшого цара. Керенський сказав між іншими: Коли я не веділ уязнити вел. кн. Дмитра Павловича, то зробив се тому, що він буде душою заговору на Распутіна. Коли я не уязнів ген. Іванова, який старав ся рушити в військ на Петроград, щоб здуснити там резолюцію, то зробив се тому, що генерал з старий і недужий і вязниця була Вого убила. — Що до вязнів в Царські Селі, то я відвідав їх, щоби сказати вам, що вони обидили мені, що будуть слухати тільки моїх приказів. — Крім цього командинутом в Царські Селі є мій приятель, якому впевні вірю. — Не уступлю з моєю становищою, поки не буде певний, що одиноким політичним устроєм Росії є демократична республіка, бо прещі рівночасно як представник демократії засідаю в правительстві. Небавом оголосить правительство, що Росія звікається всіх намірів розширення своїх територій, але буде до останку боронити добутої свободи.

Петроградська агенція заявляє, що ся біда зробила на присутніх "уже велике вражене".

— Візбани урядили Керенському овець і одноголосно висказали йому своє довіру.

Війна до півдінного мініци!

ПЕТРОГРАД. (ПТА.) Конгрес партії народної свободи (карат) ухвалив членів національною політикою працівничого правління революцію, в якій висловує позицію до заграницької політики правительства, яке оснується на відносині союзників. Конгрес висловує до цілі Росії, щоб зважила на докладаючу країни та уважала їм жалюше піднесення аж до побуди та тривалого миру, який заховати свободу народів і побуду демократії.

Англія надзвичайна і в розширені події.

КОЛЕНГРАД. (Ткб.) Російський дневник "День" пише, що англійське правительство дає до піднімання новому російському правительству, що не є вдоволене і способу, в який розвивають сі погані відносини в Росії, передовсім в усунення царя Миколи. Инструкція Буханя перед революцією звучала в тім дусі, що мав від піднімати ліберальні партії тільки в їх боротьбі з істочниками правління. Повалене цінністю і утворене республіки не відповідало бажанням Англії. Буханя сам висказав своє не вдоволене із цього, що російські ліберали при своїх останніх запорядженнях не питалися його о раді.

"Спеціальна" російська армія.

БЕРН. (Ткб.) До дневника "Tempo" доносять з Петрограду: В Росії повсталі т. зв. "спеціальна армія", яка находити ся вже на фронтах. Поясненням зазначається, що ця армія представників сіє спеціальної армії, що зону зложила присягу працівничому правительству, що буде його боронити проти всіх вільних, звідки воїни Йї виходили би. Коли відносини між працівничим правлінням і іншими партіями заострилися, то ся спеціальна армія стала по стороні правительства Й Думи. Представники робітників петроградських в батальйонах зложили подібну заяву.

Фінляндський сойм.

АМСТЕРДАМ (Ткб.) До "Algemeen Handelsblad" доносять з Петрограду: Фінляндський сойм вібрал ся знов по довіші перерви. Президентом вибрано соціаліста Манніса.

Війна з Америкою.

Америка ще в січні приготувала си до війни.

БЕРЛІН. (Ткб.) З донесення американських дневників з січня показується, що Америка вже в січні почала приготувати ся до війни.

Болгарія вносить відносини в Америкою.

ЛЬОНДОН. (Б. Райт.) Днісники доповнюються з Вашингтону, що Болгарія зірвала дипломатичні відносини із Злученими Державами.

Нейтральність Есзанії.

МАДРИД. (Ткб.) Урядовий дневник оголосив декларацію нейтральності Есзанії в німецько-американській війні.

Конфіоната австро-угорських кораблів.

НЮ ЙОРК. (Б. Райт.) Власти сконфіскували всі австро-угорські і угорські пароплави, що находилися в американських портах.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

Вітковська система.

На необхідну потребу удержання 25 укоальських шкіл на Волині, які супротиви останніх подій тим додавши і важливіші для української справи, починаючи як найкорші і найобильніші жертви

Ар Осип Ковшевич політика почта 380 100 К. — Генерал адміністратор З. Павлюх 100 К (Діло); пп. радників двору Антона Дольницького, Іосифа Каравановича і Маркіяна Федицького усі у Відні. — Бобешко Стефан Скіданець (акт. Просвіта) 60 К. — Наталія Михайлівна 5 К (Діло); Оно Угрин Львів, Маню Коляниківську Батятічі, Ірину Крайчіківну Будинину, Маню Глодзінську Руду, Янію Кубриковічівну Добротвір. — Зофія Підсікська Белзька 10 К (Діло); Анну Тарнавську Підлісе, Геню Скоморовську Демін, Віктора Тарнавського Укр. Ст. Сгр. пол.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.

Богдана Купчичівського Шідлице. — Іван Гошовський і к. комісар скарбу в Долині 10 К (Діло); і. Миколу Твориши, комісар рільничого в Долині і п. Івана Короленка, к. к. судію в Долині. — Давід Гончарук 2 К; Ст. Шульську, Миколу Дзвіліта, Ст. Наконечну, Мар. Дуба і Савка Годзіка з Дворцем; Ксенія Ш. 2 К: Настя Гадзіжу, Ахр. Мадя. Настя Коваль, Марію Галушку; Петро Гончарук 10 К: Сид. Хотинецьку, Н. Наконечну, Калиновську в Ришковій волі, Федоровичеву в Губичі. — Володимир Мирглод з Долини 5 К (Діло); ім. радника скарбу Івана Жураковського, консуліста скарбу Еміліана Трушев, ревідента скарбу Гілярого Медведя, офіціалів податкових Евгена Літинського і Володимира Мушимського всіх у Львові. — Др. Геринович 10 кором (Діло); надпол. Володимира Гусаковського, пор. Володимира Секунду, пор. Світлана, повучника Голинського і фельдшера Дідуника усіх з 30 п. п.

— Наталія Добрянська 10 К (Діло); Меланію Мартинович Залуж, О. Викоричеву Вільхівці коло Сяноки, Марію Мельник Нанова коло Хирова, Е. Мельника Требча коло Сяноки, Іоанну Мисик Вільхівка.

ВІЧНОСТЬ.

Середа, 11. квітня 1917.
Ніч: греко-кат.: Марія еписк. — римо-кат.: Літва п. р.
Вівтаря: греко-кат.: Вел. Четвер — римо-кат.: Юлія п. р.

| Чеки на фонд міністра Андрія Гр. Шептицького розішлися Комітетом візирів по святах, як приготовано до українських часописів.

| Вступайте в члени "Споживчо-гospedарської Служби" (Укр. Молочарів). Консумітського Товариства, зареєстрованою порукою у Львові. Уділ 10 кором, вписове 1 корона. Гроші слідуть на адресу: "Країнний Союз кредитовий", Рицар 10, на екладкову книжку ч. 2591 або Товариство взаємного кредиту "Дністер", екладко в книжку ч. 7106. — Управа. 236 2-3

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

Австро-угорського генерального штабу з дня 10. квітня 1917.

ВІНА НА СХОДІ.

Не стало ся нічого особливого.

ВІНА З ІТАЛІЄЮ.

Не стало ся нічого особливого.

ВІНА НА БАЛКАНІ.

На південній схід з озера Охріди наші піділди привели кількох Французів з непріятельських ровів.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Георг.

З німецького генерального штабу з дня 10. квітня 1917.

Західний терен війни.

Група війск баварського настуਪника престола Рупрехта: Битва під Арра триває дещо. По кілька днів острілювано огнем сильної артилерії і великого числа метавок між Англією вчора рано після сильного скріплення огня вдарили на ширині 20 км. на наші лінії. В завзятій боротьбі повело ся ім вдерти ся до наших становищ, на шляхах, що виходять луцяни з Арра, прорвати нашого фронту не вспіли. В завзятій обороні проти переваги дії наші дивізії понесли значні втрати.

На південний схід від Іперні наші відділі дійшли із за третю англійську лінію, розсадили окопи і вернули в якими 50 бранцями та 7 машиновими кірасами і метаваками мін.

Група війск німецького настуപника престола: Французький настуਪник під Ліффо (на північний схід від Соассон) зломано нашим огнем. Відповідно Енн і під Ремс від поступу боєва діяльність артилерії була дуже значна.

В західній Шампані по обох сторонах Преси настути стеж дали нам 36 французьких бригад.

Армія генерала-поручника кн. Альбрехта Віртемберського: Не стало ся нічого нового.

Східний терен війни

При середніх огнях і малій діяльності в області перед становищами положене не змінилося.

11. квітня 1917.

Македонський фронт: Нічого нового.

Перший кватирмайстер ген. Людендорф.

Оголошення.

ГОСПОДИНІ

глядачі на село відмінні. Вимагаю введення хатного господарства і доглядання хатного. Зголосіши відомості у хар. В. Щуревського, вул. Петра Сварги ч. 28, а письмовімі. о. І. Щуревського, Стінка вижла п. Любіні коло Стрия.

- ЖУРНАЛ -

- КРОЇ -

- ВЕСНИНІ, ЛІТНІ

постійно на складі в фірми

Р. ЛІНДА

Львів, ул. Чарнецького 3.

Стару адресу при зміні на нову конче подавайте. Адміністрація "Лінда".

Програми торжественного обходу роковин

29-4, битви

30-4, на

1-5.

1915

МАНІВЦІ

Цяхи

і стрілецький

шифт висилася на

жадане безплатно

ВАСИЛЬ СІДЕЛЬНИК

в Лавриніві почта Добрусин.

ДУЖЕ ВАЖНЕ! Хто хоче без учителя научити ся по іменам, скажи замовити ся сейчас

Українсько-німецький САМОУЧОК

зкладу О. СОЛТИСА (3-е видання). Шия 1 К 40 с. з поштовою оплатою 1 К 80 с. (10 штук 13 К 80 с. 25 штук 30 К 80 с. вже оплачено). Висилає ся лише за горізку. Замовлені і зроши прошу 2 прислати на адресу:

А. ОПІШ, Львів, вул. Кадетська ч. 4.

УВАГА: Сей самоучок уложені після випробувань вже способом науками! Важливі для учителях діяльністі початків німецької мови, як також учнівські приготування ся до вступних іспитів.

10 4-10

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

з ПЕРЕМІШІ

вулиця Косцюшко ч. 2.

Призначає із заплачуваним вкладом засідки по відомих урядів. Вклади опоряджують за 4%, компаніюючи якісні збільшувачі для всіх засідок як до поєднаного з них двох засідок.

ВКЛАДИ в "Руській Щадніці" можна зробити особисто в касі товариства, почтовими марками, грошовими листами, чеками поштовими. Іншими, які Дирекція Щадніці на засідках засідок доставляють, і в підбірках банку австро-угорського та рахунку "Руській Щадніці".

Уважаємося зі сплатою засідок в Галичині Заведено кредитними Кракові.

Всіх інформація і друків уздовж кварталу "Руській Щадніці" ул. Косцюшко. Народна лік. 1, під. щоден. бескорисно в години засідок 8-11 год. кроки неділі і курінських свят.

Шах 2-14, устана "Руській Щадніці", склад міжнародного через п. к. міністерства внутрішніх справ, відомства "Руській Щадніці" в Перемишлі віддають ся до локації північніх філій, філійних і п. к. капіталів, які отримують "Руській Щадніці" підприємств обласного.

Ш. 20

Голоду і дорожні

не буде, коли кождій ку-
саха наспів. Всі сади

настіні

поручав І. БОРИС

ПЕРЕМІШІ.

202 7-10

З друкарів "Дікі" Львів, Рибок ч. 10.